

Picea glauca 'Zuckerhut'

świerk biały 'Zuckerhut'

(C) Fot. Gabriel Tomżyński

Karłowa, bardzo wolno rosnąca forma świerka, tworząca gęste, wąskie, zielone stożki z niebieskim odcieniem, uzyskana w Niemczech w 1987 roku jako mutacja odmiany 'Conica'. Roślina rocznie przyrasta zaledwie o 6-7 cm, osiągając po 10 latach uprawy około 1 m wysokości. Igły ma krótkie, lekko kłujące, osadzone wokół pędów. Pędy cienkie, brązowe, wałeczkowate, ustawione pionowo, zakończone wyraźnym pękiem szczytowym. Oba przyrosty jasnozielone, dojrzałe igły ciemnozielone, od spodu niebieskawe. U starszych roślin na szczycie tworzą się widoczne dwa, czasami nawet trzy wierzchołki. Odmiana mało wymagająca, najlepiej rośnie na glebach zasobnych w składniki pokarmowe i stale wilgotnych, ale całkiem nieźle radzi sobie na większości przeciętnych, lekko kwaśnych gleb ogrodowych. Stanowisko słoneczne. Roślina odporna na mróz, ale w pierwszych latach uprawy zaleca się cieniowanie roślin od strony południowej na zimę. Lekkie okrycie za pomocą cieniówki lub agrowłókniny zabezpieczy igły przed wysychaniem w mroźne, słoneczne dni. Najczęściej igły wysychają od strony nasłonecznionej, wówczas wraz z nadejściem wiosny żółkną i opadają. Podobne objawy może spowodować pojawienie się przędziorków pod koniec wiosny lub latem. Po zauważeniu objawów w postaci żółknięcia igieł w okresie wegetacji krzewy należy opryskać jednym ze środków służących do zwalczania przędziorków (akarycydem). Podniesiona wilgotność powietrza sprzyja ograniczeniu występowania szkodnika. Jeśli w koronie pojawią się silnie rosnące, długie pędy należy je usuwać, bowiem tego typu rewersje mogą spowodować zagłuszenie odmiany i z czasem jej zanikanie. Odmiana nadaje się do tworzenia pokrojowych kompozycji ogrodowych wraz z innymi, wolno rosnącymi roślinami iglastymi. Bardzo dobrze prezentuje się na wrzosowiskach, w ogrodach skalnych a także w pojemnikach. W okresie Bożego Narodzenia może służyć za oryginalną choinkę.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie odkrywca, hodowca (selekcjoner): M. Lohse, 1987 r. Niemcy

grupa roślin iglaste

grupa użytkowa iglaste

forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe ogrody orientalne rabaty pojemniki, balkony, tarasy w grupach
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Picea glauca* 'Zuckerhut' w Polsce

DZIAK - IGLAKI Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych

FRYSZKOWSCY Szkołka Drzew i Krzewów

GRĄBCZEWSKY - Szkołki od 1936

KRYT M.M. Młody Materiał Szkółkarski Marcin KRYT

SZYMANOWSKI Bartłomiej Szkołka Krzewów Ozdobnych „Szymanowski”

WALASZCZYK mgr inż. Aleksander mgr inż. Marcin Szkołka Krzewów Ozdobnych

WAWRUCH Ryszard, Pelc Krzysztof Szkołka Roślin Owocowych i Ozdobnych w Pojemnikach „Józefina”